

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Hymne

Citation: Larsen, Thøger: "Hymne", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid54943.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Hymne

☒ De store Lysets Aander gaa
med Dæmring over Lande,
med Blæst fra friske Tankers Blaa
mod Dogmers døde Vande.
Det straal'er højt af Haab og Harm
i Aandens Østerlide -
og Gryet spreder dejligt Skær
om hver, der faldt i Lysets Hær
med blodigt Saar i Side.

☒ Der fo'r saa mangel' ensom Mand
sin egen sære Færden -
med Sjæl, der slog som Baal og Brand
11 omkring den vide Verden,
saa Dagning randt for skjulte Dyb,
trods tusindaarigt Mørke.
Man mødte frem med Hadets Slud
at slukke slige Aander ud,
men gav kun Flammen Styrke.

☒ Mens deres Liv i sluttet Sum
sig ud i Fortid fjerner,
de ses i Sagnets Himmelrum
som store Morgenstjerner;
mens deres Fjender inderst ind
i evig Glemsel glide,
de selv i Himlens Stilhed staar
og skinner gennem tusind Aar
i Aandens Østerlide.

☒ Pris være Styrken, *de* har spændt
mod Livets Løgn og Jammer!
De Sandheds Helligaand har tændt
som skære Pinseflammer;
den skinner foran Vej og Værk
i ædel Strid og Stræben
og døber Tanken i sit Baal,
saa større Tidens Tungemaal
kan dæmre os paa Læben.

☒ Vor Gud skal være rank og stor -
han sidder bøjet, bundet,
med døde Slægters blinde Ord
om alt sit Væsen spundet.
Vi trænger til en Sommersang,
hvor Tønen glitrer gylden.
Vi folde vil vort Væsen ud
mod Livets frie, friske Gud,
saa Skønhed soner Skylden.